

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Cinquanta dies després

Això és el que significa l'expressió «Pentecosta». Cinquanta dies després de ressuscitar, Jesús, i després també del seu retorn feliç i gloriós al Pare, Jesús va complir la seva paraula de no deixar-nos mai sols: «Jo seré amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món», i va enviar l'Esperit Sant a l'Església recent nascuda.

No fa gaires dies que hem pogut comprovar com n'és de veritat que el Senyor i continua present en l'Església quan vàrem veure sortir al balcó principal de la basílica de Sant Pere del Vaticà el successor de sant Pere. Havíem viscut la malaltia del papa Francesc i encara que semblava que tot apuntava a una millora de la seva salut el Senyor va disposar de donar-li el descans merescut i portar-lo amb Ell a la glòria. I la prova de la presència de Jesús viu i ressuscitat en l'Església, que som tots els batejats, és que després de dos dies de conclave i de la típica «fumata blanca» vàrem poder veure a un home vestit de blanc, un home com nosaltres, desconegut per a la majoria de nosaltres, el nou bisbe de Roma, el successor de sant Pere.

Vull recordar avui aquí algunes de les seves paraules en l'homília d'inici de ministeri del passat diumenge 18 de maig. Deia el papa Lleó en aquella ocasió: «Acompanyats per les vostres oracions, hem experimentat l'obra de l'Esperit Sant, que ha sabut harmonitzar els diferents instruments musicals fent vibrar les cordes del nostre cor en una única melodia... Vaig ser elegit sense tenir cap mèrit i, amb temor i trepidació, vinc a vosaltres com un germà que vol fer-se servent de la vostra fe i de la vostra alegria, caminant amb

La Pentecosta, d'El Greco

vosaltres pel camí de l'amor de Déu, que ens vol a tots units en una única família».

Aquestes paraules del Sant Pare ens refermen en la nostra fe en l'Esperit Sant, en la seva presència i en la seva acció que confessem cada diumenge quan diem: «Crec en l'Esperit Sant, la santa Mare Església catòlica...». Certament, és el Senyor qui anima i guia l'Església. I continuant amb les paraules del papa Lleó afegia en la seva homília: «Però com pot Pere dur a terme aquesta tasca?». I responia dient: «L'Evangeli ens diu que només és possible perquè ha experimentat en la seva pròpia vida l'amor infinit i incondicional de Déu, fins i tot a l'hora del fracàs i la negació... Quan Jesús pregunta a Pere: «Simó, fill de Joan, m'estimes?» (Jn 21,16), indica doncs l'amor del Pare. És com si Jesús li digués: «només si has conegut i experimentat l'amor de Déu, que mai no falla, podràs pasturar els meus anyells; només en l'amor de Déu Pare podràs estimar els teus germans encara més, és a dir, fins a oferir la vida per ells».

Celebrant avui diumenge la solemnitat de la Pentecosta, donem gràcies a l'Esperit Sant per ser present a l'Església Jesucrist, el seu cos del qual formem tots nosaltres. I no pas per mèrit nostre com deia el Papa, i que ens resumia en dues paraules el que podem entendre que és el propòsit i el desig del seu cor quan ens deia: «Amor i unitat: aquestes són les dues dimensions de la missió que Jesús va confiar a Pere». Aquest és el camí que l'Esperit Sant ens indica ara que hem de seguir. Preguem pel papa Lleó, per la seva missió, preguem per tota l'Església.

ENTREVISTA

Viure en coherència

ROSA M. ANGUITA GARRIDO

La Rosa M. Anguita és, des de 2002, la directora de Comunicació Corporativa i de Relacions Institucionals de Caprabo. La seva funció és gestionar la imatge, la reputació i la percepció que genera una marca amb més de 65 anys d'història. La Rosa M. afirma que la comunicació corporativa d'una entitat «ha de partir sempre de la base de la veritat, el compromís, l'honestedat, la coherència, el respecte, la responsabilitat..., uns valors compartits amb el catolicisme». La seva fe l'ajuda en el dia a dia, tant a nivell personal com a la feina, i el fet de creure l'ajuda a viure «en coherència, en tots els sentits».

Per què creus en Déu?

Per convicció i com a acte de fe. Creure ens recorda que som cos i som ànima. I, com a tal, el cos i l'ànima són únics a cada persona; i hem de cuidar-los perquè ens acompanyen tota la vida. Aquesta cura, en el meu cas, la porto a terme sota els criteris de la fe catòlica i el reconeixement de Déu.

Per què la fe t'ajuda tant des del punt de vista personal com professional?

Perquè justament constitueix una guia de vida que inclou viure en l'equilibri i en la coherència dels valors catòlics tot allò que fas, intentant que la teoria s'apropi el màxim possible a la pràctica. Té sentit viure amb uns certs valors, i que aquests valors siguin els mateixos en l'àmbit professional.

De què li està més agraïda a Déu?

De la vida, que és el punt de partida del camí. De la família, que és el millor lloc per viure qualsevol vida —tant la de procedència com la pròpia família que cadascun de nosaltres construïm—. De la salut, que és energia de vida. També de les oportunitats i de les dificultats. Per tant, podria dir que li estic agraïda gairebé de tot! Agrair ens ajuda a viure en positiu. Les coses més importants per a la nostra vida són naturals i gratuïtes: ens són donades en el moment que arribem a aquest món.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

En marxa... Seguim-lo!

Un grup nombrós de nois i noies s'està preparant per a la Confirmació. Un dels catequistes exposa el tema. En la seva reflexió vol respondre a la pregunta: què és ser cristià? Diu: un cristià no és millor persona que els altres i no sempre és coherent. El cristià no té totes les respostes a les grans preguntes que la vida formula. En ocasions, el dubte l'envaeix i se sent feble, petit, desvalgut. Un bon itinerari de fe és aquell que t'acaba tancant la boca i t'obre a l'Esperit perquè la qüestió no és tenir respostes, sinó fe. Així, tots podem fer camí vers el Regne perquè és per a tots. Ens podem obrir a la seva irrupció i acollir el do de la fe. El cristià és algú que està en moviment, inquiet, que no ha trobat, que cerca mogut per la fe. «Un jove anà a trobar Jesús i va preguntar-li: "Mestre, quina cosa bona haig de fer per obtenir la vida eterna?"» (Mt 19,16). El cristià s'atreveix a pensar diferent, a sortir fora del corrent habitual, a tenir opinió pròpia per l'impuls de l'Esperit. Els deixebles van darrera de Jesús, encara que no entenen gaire què els diu i allò que fa. L'acompanyen sense saber on els conduirà, captivats per la seva persona. «Ells li digueren: "Rabí —que vol dir "mestre"—,

on t'estàs?". Els respon: "Veniu i ho veureu". Ells hi anaren, veieren on s'estava i es quedaren amb ell aquell dia» (Jn 1, 38-39).

Jesús és la referència definitiva, en Ell hi ha camí, veritat i vida com no n'hi ha en cap altre lloc. «Pere li respongué: "Senyor, a qui aniríem? Tu tens paraules de vida eterna"» (Jn 6,68). El desànim, la foscor, la injustícia, la mort... no tenen la darrera paraula. «Sé de qui m'he fiat» (2Tm 1,12). Hem conegut Jesús, en qui confiem, mitjançant testimonis, persones concretes que pel seu estil de vida mostren alguna cosa que és veritable, autèntica, que val la pena. Un estil de vida que neix de la fe però que té conseqüències en la vida. Hem de saber donar raó de la nostra fe, d'allò que creiem, amb paraules i amb el nostre ser i fer. La fe té a veure amb el cap, donar raó de la nostra esperança; amb el cor i on el posem; amb la butxaca i els principis que ens guien i com compartim; amb la sexualitat i com estimem...

Un bon camí el del catequista: coneixement d'un mateix, deixar-se portar per l'Esperit, els ulls fets en Jesús i en Ell, les respostes que repercuteixen en la vida i en la relació amb els altres.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Preparamos la Jornada Pro Orantibus

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

León XIV, en su primer *Regina Coeli* el pasado día 11 de mayo, citó a san Gregorio Magno señalando que las personas «corresponden al amor de quien los ama». Leemos en el Evangelio que el Señor conoce a sus ovejas, y que ellas escuchan su voz y le siguen (cf. Jn 10,27). El Papa, pues, se dirigió a los jóvenes y les dijo: «¡No tengan miedo! ¡Acepten la invitación de la Iglesia y de Cristo Señor!»

Entre nosotros hay hermanos y hermanas que han oído la voz del Señor y le han seguido en la vida de oración y de contemplación. El próximo domingo, día de la Santísima Trinidad, celebramos la Jornada Pro Orantibus. Rezamos por los que oran y ellos también lo hacen por todos nosotros.

¿No podríamos enfocar los próximos días en oír la sutil voz del silencio?

Al detenernos particularmente en la oración, acompañamos a nuestros hermanos contemplativos a preparar la Jornada Pro Orantibus.

Oír la sutil voz del silencio, es una hermosa expresión que nos ayuda a estar atentos y escuchar; «Dios ama comunicarse, más que en el fragor del trueno o del terremoto, en "el rumor de una brisa suave"» (JR 19,12). El Papa lo citaba en el discurso al Colegio Cardenalicio el 10 de mayo tras su reciente elección.

Que María, Madre de la Iglesia, nos ayude a escuchar al Espíritu Santo y nos dé entrañas maternas, para rogar por los que han seguido la llamada del Señor y a rezar por las vocaciones al sacerdocio y a la vida religiosa que ¡tanto necesitamos en la Iglesia!

Lectures de la missa diària i santoral

9. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Gn 3,9-15.20 (o bé: Ac 1,12-14) / Sl 86 / Jn 19,25-34]. **Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església.** Sant Efrem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església. Sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

10. ■ Dimarts [2Co 1,18-22 / Sl 118 / Mt 5,13-16]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. ■ Dimecres [Ac 11,21b-26; 13,1-3 / Sl 97 / Mt 10,7-13]. Sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí. Santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel. de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858). Sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alicita, vg. cistercenca.

12. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20].

Jesús, Gran Sacerdot per sempre. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. □ Divendres [2Co 4,7-15 / Sl 115 / Mt 5,27-32]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció. Sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquil·lina, vg.

14. ■ Dissabte [2Co 5,14-21 / Sl 102 / Mt 5,33-37]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC), santa Digna, vg. i mr.

15. □ † Diumenge vinent, diumenge vinent XI de durant l'any. **Santíssima Trinitat (lit. hores: 3a setm.)** [Pr 8,22-31 / Sl 8 / Rm 5,1-5 / Jn 16,12-15]. Santa Maria-Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid, 1809 - València, 1865), vg. fund. adoratrius a Madrid (AESC, 1850). Sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, vg.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosélits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües».

Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat.

Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó».

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de un viento que soplab fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse.

Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos y elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfília, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común.

Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros».

Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».

COMENTARI

El foc i el vent de l'Esperit, transforma els deixebles

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Amb la vinguda de l'Esperit Sant es va produir un esdeveniment fonamental en la primera comunitat cristiana. Aquell fet va marcar el començament de la vida i l'activitat missionera de l'Església.

Els Apòstols, encara esportuguts per la mort i sepultura de Jesús, l'han vist vivent i ressuscitat, però tenen por; les manifestacions de Jesús ressuscitat han engrescat la seva vida i s'han il·lusionat, però encara estan tancats en ells mateixos.

L'amor de Déu es va vessar en aquella primera comunitat dels Apòstols i de Maria, i l'abundància dels seus dons va escampar-se a moltes altres persones que els escoltaven. Aquell fet va enriquir les seves vides amb molts i variats dons de l'Esperit.

En ells va néixer i créixer el goig i l'esperança, que és una de les principals manifestacions de l'acció de l'Esperit Sant. I l'Esperit sempre va vessant la seva gràcia, segons les necessitats de cada moment. Els Apòstols encara no havien entès que el gran missatge de Jesús havia d'arribar a totes les persones del món. La vinguda de l'Esperit Sant els obre a una realitat nova, i els dona la fortalesa que necessiten per escampar la Bona Nova de Jesús Ressuscitat, arreu de la terra.

Avui, sense l'espectacularitat d'aquells primers moments de la comunitat cristiana, també l'Esperit Sant es fa sentir en els cors de moltes persones que estan obertes a l'acció bondadosa del Senyor i es deixen tocar per la força del seu Amor.

A nosaltres ens pot passar alguna cosa semblant al que van viure aquells primers deixebles de Jesús ressuscitat, i també podem estar força tancats en les nostres coses, no sentir-nos amb prou forces, i no saber com ho podem fer, per donar a conèixer, qui és Jesucrist i com poder ajudar tothom a créixer en la Fe, l'Esperança i l'Amor que Ell ens vol regalar.

Cal que amb la nostra pregària ens obrim a l'acció de Déu; sabent que formem part d'una comunitat que s'ha d'omplir dels dons de l'Esperit Sant, que ha d'estar ben unida com un sol cos, que ha de realitzar diferents missions, i que el que cada un pot rebre del Senyor és un bé de tots els altres membres.

Segurament podem dir amb el Salm 103: «Beneix el Senyor ànima meva. Senyor, Déu meu, que en sou de gran. Que en són de variades, Senyor, les vostres obres.»

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 9 de juny, a les 11.00 h. Missa i aplec pel vot de poble a Sant Marçal del Montseny.

Dimecres 11 de juny, a les 11.00 h. Consell diocesà de Càritas al Bisbat. / **A les 19.00 h.** reunió del Patronat del Centre Social Catòlic de Terrassa.

Divendres 13 de juny, a les 13.30 h. Missa i dinar de final de curs al Seminari diocesà. / **A les 20.00 h.** confirmacions a la parròquia de Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès.

Dissabte 14 de juny, a les 19.00 h. Missa patronal i cloenda del 90è aniversari a la parròquia de la Santíssima Trinitat de Sabadell.

Diumenge 15 de juny, a les 18.00 h. Missa de cloenda del 20è aniversari de la diòcesi al Santuari de la Salut.

Feliu i Terrassa—aborden conjuntament qüestions pastorals i temes d'interès comú per coordinar accions i reforçar la comunió eclesial al territori.

El bisbe Salvador visita l'escola Sant Lluís de la Garriga. El dijous 29 de maig, Mons. Cristau ha visitat l'escola Sant Lluís Gonçaga de la Garriga. Ha mantingut reunions amb la direcció col·legiada, l'equip directiu i el claustre de professors, als quals ha transmès l'agraïment de la diòcesi i el suport de la Fundació Escola i Vida en un curs marcat per diverses dificultats.

Solemnitat de la Visitació al Cotto-lengo del Pare Alegre. Dissabte 31 de maig, al matí, el bisbe Salvador ha presidit la celebració de la Solemnitat de la Visitació de la Benaurada Verge Maria, festa patronal del Cottolengo del Pare Alegre de Barcelona, amb les Hermanas Servidoras de Jesús. A la Missa jubilar han participat també membres i representants de l'Hospitalitat interdiocesana de la Mare de Déu de Lourdes.

Cloenda del recés «Rompe tus muros» al Centre Penitenciari Quatre Camins. Diumenge 1 de juny, a la tarda, el bisbe Salvador va presidir la Missa de cloenda del recés «Rompe tus muros» al mòdul de joves del Centre Penitenciari Quatre Camins. Aquesta iniciativa, que promou la re-

flexió personal a través de convivència i dinàmiques, convida a triar entre aixecar murs o construir ponts. Hi han participat 11 interns, acompanyats per un equip de voluntaris.

A més a més...

Trobada d'Apostolat Seglar i Laïcat. Dijous 5 de juny, a les 19 h, tindrà lloc la Trobada d'Apostolat Seglar i Laïcat a les esglésies de Sant Pere de Terrassa.

Formació sobre la història del Monestir de Sant Cugat. El dijous 12 de juny, Mn. Robert Baró, historiador, oferirà una formació dedicada a la història del Monestir de Sant Cugat.

Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a Poblet. Dijous 12 de juny se celebrarà al Monestir de Poblet, la Trobada Interdiocesana de Vida Creixent, amb la participació de grups del Bisbat de Terrassa i d'altres diòcesis. L'acte inclourà salutacions, Eucaristia presidida per Mons. Planellas, dinar de germanor i comiat a la tarda.

Celebració de l'aniversari de la creació de la diòcesi. El 15 de juny de 2025 se celebrarà l'aniversari de la creació de la diòcesi amb una Eucaristia presidida pel bisbe Salvador Cristau i concelebrada per l'arquebisbe de Sevilla, Josep Àngel Saiz, a les 18 h al Santuari, seguida d'un refrigeri popular. Prèviament, es preparen vídeos per les xarxes i materials per a parròquies i moviments per motivar la participació.

Notícies

Reunió de bisbes de la Província Eclesiàstica. El dilluns 26 de maig va tenir lloc al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat la reunió dels bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona. En aquestes trobades periòdiques, els bisbes de les tres diòcesis —Barcelona, Sant

CARTA DOMINICAL

† **SALVADOR CRISTAU COLL**
Obispo de Terrassa

Cincuenta días después

Esto es lo que significa la expresión «Pentecostés». Cincuenta días después de resucitar y después también de su regreso feliz y glorioso al Padre, Jesús cumplió su palabra de no dejarnos nunca solos: «Yo estaré con vosotros día tras día hasta el fin del mundo», y envió al Espíritu Santo a la Iglesia recién nacida.

No hace muchos días que hemos podido comprobar la realidad de la presencia del Señor en la Iglesia cuando vimos salir al balcón principal de la basílica de San Pedro del Vaticano al sucesor de san Pedro. Habíamos vivido la enfermedad del papa Francisco y aunque parecía que todo apuntaba a una mejoría de su salud, el Señor dispuso darle el merecido descanso y llevarlo con Él a la gloria. Y la prueba de la presencia de Jesús vivo y resucitado en la Iglesia, que somos todos los bautizados, es que después de dos días de cónclave y de la típica «fumata blanca» pudimos ver a un hombre vestido de blanco, un hombre como no-

sotros, desconocido para la mayoría de nosotros, el nuevo obispo de Roma, el sucesor de san Pedro.

Quiero recordar hoy aquí algunas de sus palabras en la homilía de inicio de su ministerio el pasado domingo 18 de mayo. Decía el papa León en aquella ocasión: «Acompañados por vuestras oraciones, hemos experimentado la obra del Espíritu Santo, que ha sabido armonizar los diferentes instrumentos musicales haciendo vibrar las cuerdas de nuestro corazón en una única melodía... Fui elegido sin tener ningún mérito y, con temor y trepidación vengo a vosotros como un hermano que quiere hacerse servidor de vuestra fe y de vuestra alegría, caminando con vosotros por el camino del amor de Dios, que nos quiere a todos unidos en una única familia».

Estas palabras del Santo Padre nos afianzan en nuestra fe en el Espíritu Santo, en su presencia y en su acción que confesamos cada domingo cuando decimos: «Creo en el Espíritu Santo, la santa Madre Iglesia católica...». Ciertamente, es

el Señor quien anima y guía a la Iglesia. Y siguiendo con las palabras del papa León, añadía en su homilía: «¿Pero cómo puede Pedro llevar a cabo esta tarea?». Y respondía: «El Evangelio nos dice que solo es posible porque ha experimentado en su propia vida el amor infinito e incondicional de Dios, incluso a la hora del fracaso y la negación... Cuando Jesús pregunta a Pedro: «Simón, hijo de Juan, ¿me quieres?» (Jn 21,16), indica, pues el amor del Padre. Es como si Jesús le dijera: «solo si has conocido y experimentado el amor de Dios, que nunca falla, podrás apacentar a mis corderos; solo en el amor de Dios Padre podrás amar a tus hermanos aún más, es decir, hasta ofrecer la vida por ellos».

Celebrando hoy domingo la solemnidad de Pentecostés, damos gracias al Espíritu Santo por estar presente en la Iglesia de Jesucristo, su cuerpo del que formamos todos nosotros. Y no por nuestro mérito como decía el Papa que nos resumía en dos palabras lo que podemos entender que es el propósito y el deseo de su corazón cuando nos decía: «Amor y unidad: estas son las dos dimensiones de la misión que Jesús confió a Pedro». Este es el camino que el Espíritu Santo nos indica ahora que debemos seguir. Oremos por el papa León, por su misión, oremos por toda la Iglesia.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

